

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
STEVENSON, STEVE, SIR

Jaf la Cascada Niagara / Sir Steve Stevenson ; trad.: Lingua Connexion.
- București : Editura RAO, 2014
ISBN 978-606-609-678-2

I. Lingua Connexion (București) (trad.)
821.131.1-31=135.1

Editura RAO
Str. Bârgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

Numele, personajele și toate celelalte mărci de identificare sunt mărci înregistrate ale Atlantyca Dreamfarm s.r.l. și sunt folosite sub licență de Atlantyca S.p.A. Versiunile lor traduse sau adaptate sunt proprietatea Atlantyca S.p.A.
Toate drepturile rezervate.

Text: Mario Pasqualotto
Proiect editorial al Atlantyca Dreamfarm s.r.l. Italia
Illustrații: Stefano Turconi

© 2011, Atlantyca Dreamfarm s.r.l., Italia

© Editura RAO, 2013
pentru versiunea în limba română

International Rights © Atlantyca S.p.A., via Leopardi 8 – 20123 Milano – Italia – foreignrights@atlantyca.it – www.atlantyca.com

Ediție originală publicată de DeAgostini Editore S.p.A.
Titlu original: *Furto alle cascate del Niagara*

Traducere din limba italiană:
LINGUA CONNEXION

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reproducă, stocată sau transmisă sub nici o formă și prin niciun mijloc – electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere și înregistrare audio – fără permisiunea scrisă a titularului drepturilor de autor.

Pentru mai multe informații, contactați Atlantyca S.p.A.

2014

ISBN 978-606-609-678-2

Sir Steve Stevenson

JAF LA CASCADA NIAGARA

Ilustrații de
Stefano Turconi

editura rao

Scarlett și domnul Kent trebuiră să se sprijine reciproc pentru a nu cădea pe jos de râs.

Larry scotea fum pe urechi de furie.

– Ce mai aşteptăm? Cât mai durează fotografia asta amintire?! exclamă el stânjenit. Avem un avion care ne aşteaptă la Toronto!

Scarlett pregăti din nou timer-ul și veni în fugă lângă ceilalți.

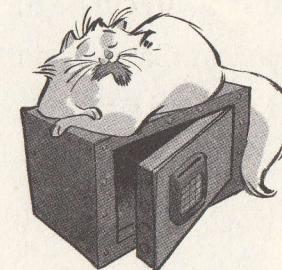
O clipă mai târziu...

ȚAC!

Aparatul foto imortaliză trei persoane care zâmbeau fericite, un motan foarte alb care se împăuna ridicând coada și un Tânăr subțirel brunet, cu umerele sări și privirea în pământ.

Acum, vestea despre renumele neîndemânatului Larry Mistery, detectivul care voia să-l depășească pe miticul Sherlock Holmes, se răspândise și în îndepărtata Canada!

CUPRINS

Prolog – Începutul cercetărilor / 11

1. Sosiri neașteptate și plecări grăbite / 20
2. Investigație în cer / 32
3. O cascadă de nelămuriri / 44
4. Apartamentul Helgăi Hoffman / 57
5. Șoricelul care iubea opera / 71
6. Pe urmele lui Ratmusqué / 82
7. Sub un miliard de stele / 95
8. Dezvăluiri / 106

Epilog – Misiune îndeplinită / 118

A PATRA MISIUNE

PARTICIPANȚII

Agatha

12 ani, scriitoare amatoare de romane polițiste, are o memorie formidabilă.

Larry

Elev cam aiurit al prestigioasei școli de detectivi Eye

Domnul Kent

Fost boxer și majordom de un stil britanic fără cusur

Watson

Motan de rasă siberiană, agasant și cu fler de copoi

Scarlett

Ziarist de investigație mereu în călătorie spre locuri exotice și primejdioase

DESTINAȚIA: CANADA – CASCADA NIAGARA

OBIECTIVUL

Descoperirea unui hoț viclean și foarte abil, renumitul Ratmusqué, în misterioasele păduri de nepătruns din Canada

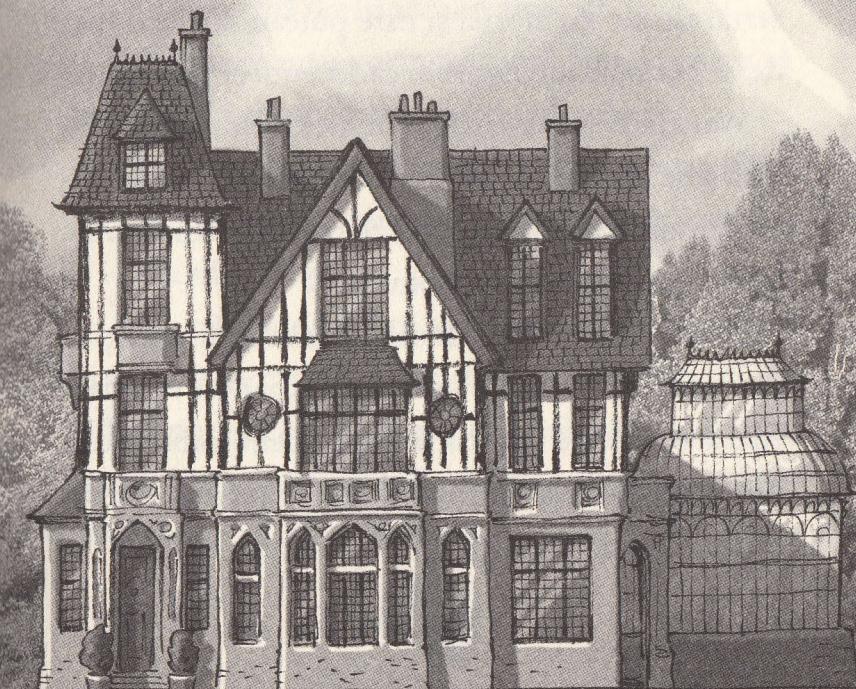

1. SOSIRI NEAŞTEPTATE ȘI PLECĂRI GRĂBITE

Mistery House era o superbă reședință din epoca victoriană cu acoperiș albastru, așezată într-o grădină mare și foarte bine îngrijită, aflată la sud de Tamisa. Trecătorii o confundau adesea cu un parc public și se opreau în fața porții uriașe, pentru a verifica programul cu orele în care era deschis. Și pentru că nu-l găseau, își continuau dezamăgiți drumul printre imobilele posomorâte din cartier.

Părea că nu exista nici măcar clopoțelul soneriei, ascuns cu viclenie într-o cărămidă din stâlpul de la intrare. Soții Mistery preferau să aibă parte de liniște absolută în timpul scurtelor sejururi la Londra.

Căci erau neobosiți în plimbările lor prin lume, aflați mereu în călătorii în interes de serviciu. Acum se aflau în taigaua finlandeză pentru a studia migrația găștelor sălbaticice, aşadar, în vilă nu se mai aflau decât Agatha, fiica de doisprezece ani, major-domul numit domnul Kent și motanul Watson.

În acele zile friguroase de sfârșit de octombrie, Agatha era preocupată de ideea de a face un catalog cu cărțile din biblioteca familiei.

Începuse dimineața devreme și încă se mai plimba prin uriașa sală, având în mână carnetelul de care nu se despărțea niciodată. De generații întregi, nu realizase nimeni un inventar cu encyclopediile, romanele și revistele înghesuite pe rafturi.

Agatha era o cititoare neobosită: în cărți găsea tot felul de informații pe care le arhiva în renumitele ei sertărașe ale memoriei și care puteau să i se dovedească întotdeauna utile în cadrul unei investigații.

Watson o urma curios, se juca cu un ghem de lână și se rostogolea fericit pe covoarele persane.

– Se lasă întunericul, poți, te rog, să aprinzi luminiile? îi spuse fata majordomului.

Tăcut ca o umbră, domnul Kent își aranjă păpionul și se îndreptă spre micul panou electric. Apăsa o serie de întrerupătoare și candelabrele din cristal de Boemia umplură camera uriașă de o strălucire intensă.

– Domnișoară Agatha, pot merge să pregătesc cina? întrebă el, făcându-și din nou apariția în bibliotecă.

Pendula bătuse de ora șapte. De obicei, pe la această oră își punea un șorț în pătrățele albe și negre și se apuca de gătit specialitățile lui delicioase.

Însă Agatha își gădila absentă nasul mic, semn clar că era pierdută în gânduri.

Omul bun la toate din Mistery House își drese vocea și adăugă:

– Pentru cină doriți somon afumat?

Ea își trecu mâna prin bretonul blond și păru să se trezească dintr-un vis cu ochii deschiși.

– Excelentă alegere, domnule Kent! Să adaugi și puțin unt, te rog! spuse zâmbind. Dar înainte de apleca...

– Înainte de a pleca?

Fata arăta cu degetul spre un raft pe care erau înșirate niște cărțulii de culoarea pergamentului. Ar fi fost necesară o scară pentru a ajunge la ele, dar Agatha își scoase pantofii și îl fixă cu privirea, nerăbdătoare, pe majordom.

– Poți să mă ridici puțin pe umeri? îi propuse ea.

Fără să clipească, domnul Kent își așeză micuța șefă pe umerii tari ca piatra. Era floare la ureche pentru un fost campion la box în categoria supergrea!

– Stați bine, domnișoară Agatha? întrebă el, politicos.

În loc să răspundă, ea se ridică în vârful picioarelor pentru a ajunge la cărti.

– Incredibil! se înveseli fata în timp ce răsfoia paginile unui tratat de medicină. Este materialul perfect pentru noua mea povestire!

O afirmație care nu-l tulbură absolut deloc pe domnul Kent.

Într-adevăr, asemenea tuturor celor din familia Mistery, și Agatha își alese o meserie neobișnuită: voia să devină scriitoare de romane polițiste de succes planetar!

Îi înmână tratatul de medicină majordomului, care rămase cu gura căscată.

– Hm... mă scuzeți, domnișoară... se bâlbâi el.

– Pentru ce, domnule Kent?

– Vă spun sincer, mă întreb cum reușiți să înțelegeți limba asta ciudată...

– Te referi la germana antică?

Domnul Kent închise cu zgomot maxilarul pătrățos și nu mai scoase o vorbă. Abilitățile micuței șefe nu ar fi trebuit să-l uimească, în fond o vedea folosindu-se de ele în fiecare zi: memorie de fier, intuiție fulgerătoare, atenție pentru detaliu...

– Reușesc să citesc numai câteva cuvinte, recunoscu Agatha. Dar nu pare dificil de învățat, una peste alta!

– Cred că nu, comentă laconic domnul Kent.

Exact în acel moment, Larry intră în viteză în bibliotecă și alunecă pe covor, în clinchetul făcut de mânunchiul său de chei de la Mistery House.

– Ce-ce se întâmplă? întrebă uluit când remarcă muntele uman format de Agatha și domnul Kent.

– Cercetare și documentare, îi răspunse verișoara sa, cu un aer nevinovat. De fapt, cărui fapt îi datorăm onoarea vizitei tale?

Larry înaintă fără tragere de inimă, răspândind un amestec de mirosuri grețoase.

De parcă ar fi fost atras de o adevărată calamitate, Watson ieși dintr-o ascunzătoare și sări pe el, amușinându-l.

Tânărul detectiv scoase un urlet îngrozit și se prinse de piciorul domnului Kent.

Acum, muntele uman era format din trei persoane și un motan cu blana foarte albă!

– Luați de pe mine fiara asta! strigă Larry, care nu suporta cursele lui Watson.

Agatha coborî și mângâie blana moale a motănelului.

– Vărule, ce miros groaznic! exclamă ea ținându-se de nas. Ai înnotat într-o groapă de gunoi?

El tuși, stânjenit.

– De fapt, m-am ascuns într-un tomberon de gunoi... se simte tare?

– Ai nevoie de o baie lungă în săruri parfumate, chicoti Agatha, dar bănuiesc că trebuie să plecăm într-un loc îndepărtat, nu-i aşa?

– Îmi citești gândurile...

– Când decolează avionul?

- În trei ore.
- Unde mergem?
- Cascada Niagara.
- Agatha zâmbi, radioasă.
- Perfect, n-am mai fost niciodată acolo!

Îi făcu un semn scurt măjordomului, care încuviință din cap și se duse repede să facă bagajele.

– Cascada Niagara ai spus? repetă fata gânditoare în timp

